

specifikace: K nárokům žalujícího společníka žalované, které vycházejí z právní úpravy obsažené v § 155 zákona o obchodních korporacích, jsou věcně příslušné krajské soudy.

§ 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

§ 155 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (ZOK)

Ncp 579/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **P. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Jirím Buškem
sídlem U Bulhara 1611/3, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **XY s.r.o.**, IČO XY
sídlem XY

o poskytnutí informací a umožnění nahlížet do dokladů společnosti,
vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 49/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 25. 2. 2020, a to jako společnice žalované, domáhá, aby žalované byla uložena povinnost umožnit žalobkyni nahlížet do dokladů žalované společnosti - zejména do smluv, účetních a dalších dokladů žalované, jakož i povinnost sdělit žalobkyni, kde jsou uchovávány a zpracovávány účetní doklady a další dokumenty žalované a předat žalobkyni kontakt na odpovědného zástupce zpracovatele.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že žalovaná vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu podle § 104a odst. 5 o. s. ř.

3. Žalovaná příslušnou námitku (spojenou též s námitkou nedostatku místní příslušnosti soudu) odůvodnila tak, že „se nejedná o spor související s obchodní společností, ale o spor o informace z obchodního styku“, a proto není věcně příslušný předkládající soud, ale jsou příslušné okresní soudy, konkrétně Obvodní soud pro Prahu 9.
4. Žalobkyně neshledala námitku žalované důvodnou s tím, že jde o spor s právnickou osobou, čímž je věcná a místní příslušnost předkládajícího soudu dána.
5. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.
6. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobkyně z pozice společnice žalované uplatňuje vůči žalované společnosti nároky, jež odvozuje od právní úpravy obsažené v § 155 část věty před středníkem zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOK“), která zakládá společníkovi společnosti s ručením omezeným právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od jednatelů informace o společnosti, právo nahlížet do dokladů společnosti a (v neposlední řadě) právo kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech.
7. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 4. 2020, sp. zn. 27 Cdo 2708/2018, přitom práva společníka vymezená v předchozím odstavci (6.) odůvodnění řadí mezi základní práva plynoucí „z účasti“ ve společnosti s ručením omezeným s tím, že jejich účelem je „umožnit společníkovi podílet se na řízení společnosti, resp. realizovat další práva, jež zákon společníkovi dává (právo hlasovat o návrzích usnesení valné hromady, právo podat společnickou žalobu atd.)“.
8. S ohledem na okolnosti projednávané věci a obecná úvahová východiska ve smyslu předchozích dvou odstavců (6. a 7.) odůvodnění lze uzavřít, že žalobkyní vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - předurčuje povahu tohoto sporu, a to jako sporu mezi žalovanou společností jako obchodní korporací (ve formě společnosti s ručením omezeným podle § 1 odst. 1 a 2 ZOK) a žalobkyní jako společnicí takové obchodní korporace, přičemž spor současně vyplývá z účasti žalující společnosti na žalované společnosti.
9. V daném případě jsou tedy splněny všechny zákonné předpoklady pro to, aby věc byla pro účely určení věcné příslušnosti soudu posouzena jako věc podle speciálního ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., které zakotvuje jeden z případů výjimek z obecné věcné příslušnosti okresních soudů ve sporném občanském soudním řízení ve smyslu § 9 odst. 1 o. s. ř.
10. Proto nadřízený soud rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 1. září 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

